

რედაქცია

გადასმულია პარასკევი, თ, ივ, მუხრანის ხსენებით...
ხელის-მოქმედი
პირველი მდივანი: ვ. გ. მუხრანის ხსენებით...
მეორე მდივანი: ვ. გ. მუხრანის ხსენებით...

დროშა

გამომდის უკველ-დღე ორშაბათს ბარდა

ფასი განსაზღვრული

დიდი მსახურით მსახურე...
მთავრულით მსახურე...
მთავრულით მსახურე...

ამ მოკლე ხანში იხსნება თსლის დავა

სადაც გაისიღება ყოველ გვარი ბოსტნეულისა და წიანლიეულის თეს-
ლები.
დებო იმყოფება შადინოვის ქარ-
ვასლაში, ბახახანაში, № 19.

ტელეგრაფები

ქასპის ზღვის-იქითა მხრიდან
(თეოციალურად)
დენერალ-ადიუტანტის სკოპულე-
ვისგან მოვიდა ამბავი, რომ 12 იან-
ვარს, ნაშუადღევს 9 საათზე, გარ-
ხარებულს 9 საათის განმავლობაში
ბრძოლის შემდეგ, ჩვენს ჯარს აუღია
იერიშით მტრის გამაგრებული ადგი-
ლები გულ-თაყუ და დენერალ-თაყუ.

დიდმა მთავარმა კავკასიის ნამუსტ-
ნაგმა ტელეგრაფით მიულოცა სელ-
მშიფე იმპერატორს ეს გამარჯვება
და შესუსდა მაღალ მისის დიდებუ-
ლებს, გან შებდებდა დეპუტა:
„შეძალომ დიქტოს გამარჯვების
მონაწილისათვის. შენ გაიგებ ჩემს
სიხარულს. გამალო შენს ჯარს გან-
კარგულებისათვის, რომელიც ასე წი-
ნებულად დაგვირგინდა ჩვენთვის.
ჩემი გულითადი მადლობა ჩვენს მარ-
ჯვებ ჯარს, — იმით გამალოთლეს ჩემი
მადლობა. დენერალ-ადიუტანტს
სკოპულეს მივეცი სრული დენერალ-
ობა და წმ. გიორგის ჯვარი მეორე
სადასსისა, ბრძანება გავეცე, რომ ვინც
უფრო გამალოთლეს ამ ბრძოლაში, და-
სჯალოდებულად წარმოვიდგინებ საწ-
ქარად.“

კეტირბურლი, 13 იანვარს. კავკას
დენერალ-ადიუტანტის ჩერტკოვი
სამსახურადამ დანათხავს და სასულ-
მშიფე რჩევის წვერად დანიშნეს; იმის
მაკიურად დანიშნა ოდესის დენერ-
ალ-ადიუტ. დრეტკელნი; დრეტკელის
მაკიურად ოდესის დენ.-ადიუტ. დანიშ-
ნა ხარკოვის დენ.-ადიუტ. დონდუ-
კოვ-გორსაკოვი. ხარკოვის დენ.-ადიუტ.
დანიშნა თ. სვიატოპოლკ-მინსკი.
შეტერბურლის გვარდის ჯარის შტა-
ბის უფროსად, თ. იმერეთისკის მა-
კიურად, დენ. ფან-როსენბახი. შუა
დადესტრის სამხედრო უფროს თ. ორ-
ბელანს დენერალ-მინორის ჩინი მი-
ქვა.

ლონდონი, 13 იანვარს. გლად-
სტონა აგათ არის.

კეტირბურლის ბირშა, 13 იანვარს.

Table with columns for names and numbers. Includes entries like 'ბანკის ბილეთები', 'პირველი გამოცემისა', 'მეორე სესხის'.

ახალი ამბავი

ბუშინ, 15 იანვარს, შიმინის კა-
რის ეკლესიაში გადაიხადეს პარაკლი-
სი ახალ-მეკეს გამარჯვებისათვის. პა-
რაკლისზე დაესწრო დ. მ. ძაგასიის
ნამესტნიკი, იმის თანაშემწე თ. ლ.
ი. მელიქოვი და სხვა ბევრი დენერ-

ლობა. პარაკლისის შემდეგ 21 ზარ-
ბაზანი ისრაოლეს.

ჩვენ მივიღეთ შემდეგი სამწუხარო
ამბავი შოთიდან:

„შოთის მცხოვრებლებს ეწვიათ დი-
დი უბედურება: ამ ერთი კვირის შეუ-
წყვეტელმა ავღრებმა რიონი ისე
აადიდა, რომ იმან გადასტეხა კალა-
პოტი შალაღიდის რკინის გზის სტან-
ციის მახლობლად და შეუერთდა პა-
ლეოსტომს. ამას თან მოყვა საშინე-
ლი ზენა-ქარი.
„წუხელი დამით პალიოსტომი და
მისი უმცროსი ძმა მდ. პაპარტინა
გადმოვიდნენ ნაპირებიდან და მთელი
ქალაქი ერთ არშინზედ დაფარეს
წყლით. ალაგ-ალაგ მეტიც არის.
„თუმცა დღეს რიონი ძალიან და-
ვარდა, მაგრამ წყალი ქალაქში თუ
მატულობს, თორემ არ კლებულობს,
რადგან ზენა-ქარი პალეოსტომიდან
პირ-და-პირ ქალაქზედ გზავნის თვის
მძლეველ ზვირთებს და არ აძლევს
ნებას, რომ თვის კალაპოტში მოის-
ვენოს.

„დღეს 12 იანვარს, მთელი დღე
ქუჩებზედ ნაგებით და ფილუგებით
დაიარებიან თავისუფლათ. შადაყეთ
უშიშარ ადგილებში შეშინებული
მცხოვრებლები დაეზიდებიან ბარგსა.
მერც დროგი და ვერც ფაეტონი გე-
ლარ მუშაობენ. შეშინებული ხალხი
ღვთის-ანაბარა სტოვებს ყველაფერს
და იხიზნებიან თუ რკინის გზის სტან-
ციაში, თუ პარახოდებზედ და ბარ-

«დროების» ფელტონი, 16 იანვარს.

რამე - რუმე
მეორე სარისსის ამომხვევლთ
კრებს ქ. გარში. — სასე სსდამი-
სა. — წოვიერთა სურათები. — გა-
მაცანები. — სტ. წაზუნოვი. — გინ
მოყვანენ ხმოსნებად? — ვომისის
წევრები. — ამათი შრომა. — შრო-
ტესტი მეორე სარისსის აწივანზე.
ამ რამე-რუმეს დაწყებისათნავე
გამახსენდა ჩვენი საყვარელი პოეტის
ბაკიას ლექსი „ნადირობა“. მეტი
ჩარა არ არის, უნდა ვინადირო, გა-
მომგოგო მოედანზე ისინი, რომლებ-
საც დღეს ბორში პირველ კაცებს
უძახიან, რომლებსაც ბურთი და მოე-
დანი რჩებათ; მსურს ამათ პირ-ბადე
აეხადო და ქვეყანას დაეწახო ამათი
მოქმედება, ამათი უზრუნველობა,
ამათი მტრობა ქალაქისადმი.
იქნება მითხრათ: შენ რა გენაღე-

ლებო, რაც უნდა ქნანო! მე არა-
ფერი ვთქვამ, მაგრამ კაცი რომ უსი-
ნიდისოთ მოქმედობს, სადაც უნდა
იყოს და ვისიც უნდა იყოს ეს უსი-
ნიდისობა, მე ეს გულს მიკლავს. მეც!
ბა მაშ...
„ჩემო ძალო,
მოუყვფე ახლო-მახლო,
შამოაგდე მოედანზე
მხეცი, კბილი კი არ ახლო!“
ბი ზალა აიგხო მეორე ხარისხის
ამომრჩეველებითა; ყრანტალა ყორ-
ნებივით სხედან და ელიან საქმის და-
ბოლოებას; არის ერთი გახმობ-გა-
მომობა, ჩუ მხელი, ღრუტუნნი, ღმუ-
ილი; ჩემმა ძალომა სუნნი დაცა, ყუ-
რები ექვიტა; მე იმას საყვლო დაუ-
ჭირე და ჩაუსაფრი.
ზალაში გმელი სტოლი დგას წი-
თელის მაუდით, რომელსაც ჩაჯდო-
მი, ახლოვანდა, პატარა ტანისა, შუღ
შვირით გაჭირვევის დროს მტირა-
ლი კაცი; ამას ყურში არ შესდის,
თუ რას ჩადიან ამომრჩეველები; ხან-

დის-ხან ზარს გააწკარუნებს; მაგრამ
ვის რას გააგონებს! თავისას ბლა-
ვიან.
ბი კედელთან სდგას ორი ამომრ-
ჩეველი, თავი თავს მიუღვით და რა-
ღასაც ჩურჩულობენ. მართი მათგანი
პატარა, წვრილი, გამხმარი ტანისა;
ამას აღრეე უწოდეს „ბორის მირა-
ბო“; მაგრამ ძრიელ მოსტყუვდა
დამრქმევი ამ სახელისა; ის ამითი
გამაყდა „ყადის ჯორივით“, მართლა
მირაბოვობა დაიწყა. მაგრამ ამ გაფ-
ბატონში არა რაიმე მირაბოსი არ
მოიპოვებ. ტანით, მიხვრა-მოხვრით,
სიარულით, ლაპარაკით წაგავს იმ
კუკებს, რომლებიც შედრინმა და-
გვიხატა, მაგრამ ორი ბაკი აქეთიქით
გამხმარ და გაყვითლებულ ლოყებზე,
კისერთან ცოტა მოხვრა აკარგინე-
ბენ კუკის-მსგავსებას და ბებერ, წიღ-
ში მოკუნტულ შაიმუნს ამზავსებენ.
მს გაფ-ბატონი „არც მტერსა და არც
მოყვარეს არ ზოგავს თუ დაიხელო“.

შხაქნა იცის, მაგრამ, კკუის უძა-
ლობის გამო უფნებელია. ბატო-
ნებო,
„ბა სცანიოთ რა მხეცია?
თუ არა ხართ ყველა ბეცი!
მეორე გახლოეს მალო-მალონი,
ქართული კაბა აცვია, კიკინები უყე-
ნია ურისასავით; კბილები როკაპი
დელა-კაცისავით დაუხეცნია და ისეთ
ნაირათ აქეს გამოშვირილი, დახეცნი-
ლი, რომ ჩემი ძალო შეშინდა თა-
მამად ვერ შედრინა; მაგრამ ნელო-
ნელა მოუწახა რბილი და მოედანზე
ჩემ წინ გამოაგდო. სწორე გითხრათ,
ახლო რომ დაეინახე, შემზარა იმისმა
სანახაობამ: იცე ისროდა დორბლს
კბილებ ქვეშიდამ, როგორც გააღმა-
სებული აქლები; თვალები დაეჭყიტა,
თითქო გამოცინვას ლამოდნენ;
ცხვირა, ოდნავ ჩანდა, თითქოს მიუ-
გლესიათ რამეო. ამ უგვან სახეზე
მოდგმული ჭქონდა მრგვალი, პატა-
რა გოგრა, გეგვანებოდათ მუხრანუ-

ჯგუზედ და თუ რა ეტყვიან სახლებში.

ჩემი სუსტი კალაპი ღირსეულათ ვერ დაგინათავს იმის სურათს თუ რა მდგომარეობაში არიან ღარიბი მცხოვრებლები ჩვენი ქალაქისა, ე. ი. სლაბოტკელები. შოველგან, საითაც არ გაივლის კაცი, გაიგონებს „ვაიმე, გვიშველეთ!“

ამ თვის 10-ს, ქალაქის თავის მოწვევით, დანიშნული იყო აწარმოებული სხვადასხვა ქალაქის ჩრევა იმაზედ მოსალაპარაკებლად—თუ რა პატრი უნდა სცეს ქალაქმა ახლად გადაცვალებულ ა. ა. ტერ-ლუკასკის ჩრევამ გარდაწყვიტა: ა) მიცვალეშლის საფლავზე დასდეს ქალაქის მხრით გვირგვინი, ბ) აუგოს ძეგლი, რომლისთვისაც ქალაქის ხაზინიდან 2,000 მან. გადაიდოს, გ) მიცვალეშლის ძმას გაუგზავნოს ტელეგრამა და გამოუცხადოს მწუხარება და დ) მთელი ქალაქის ჩრევა ერთად დაესწროს მიცვალეშლის დასაფლავებაზედ.

შხალდის მთავრობის განკარგულებით, ამა 1881 წლის 1 იანვრიდან ქალაქის მხარეში მოისპობა სახალხო სკოლების დირექტორების თანამშრომლის თანამდებობა და ამის მაგივრად დაწესდება თანამდებობა სახალხო სკოლების ინსპექტორებისა. ინსპექტორები იქნება სულ 8: ორი შუბანის მაზრაში და თითო სტავროპოლის, მერგის, მუილისის, მუთაისის, ბაკოს და მუყან-ბანჯის გუბერნიებში.

ბუშინდელ დღისთვის, ოთხმაბათისათვის დანიშნული ქართული წარმოდგენა „პარიკელი ბიჭისა“ და „მოტიასი“ სხვადასხვა მიზეზის გამო, არ უოფილა.

ახალციხიდან მივიღეთ ცნობა, რომ იქაურ ქალაქის რჩევას ქალაქის თავად ბ. ბელამიანკის მაგივრად, ამოურჩევიათ ახალგაზდა მოქალაქე ახალციხისა ივანე ლაზარის ძე მუთაფოვი. მის წინანდელს თავის სხდომაში ქალაქის რჩევას სხვათა შორის გარდაუწყვეტია, რომ ქალაქის თავს, 2,000 მან. მაგივრად, წელიწადში 1,500 მან. დენიშნოს ჯამაგირადად. „ბავკასის ქუჩის“ სიტყვით, ეს გარემოება იყო იმის მიზეზი, რომ ბელამიანკმა უარი სთქვა ქალაქის თავობაზედ.

უკეთილდამ გვწერენ, ამას წინათ რომ აქაურ მდიდარ ვაჭრის მიხეილაშვილის მალაზიებს ცვეხლი მოჰკიდებოდა, ამ ცვეხლის გაქრობაში და სხვა სახლესის გადარჩენაში დიდი მხნეობა და სიმარჯვე გამოუჩინიათ შემდეგ პირებს: მერცხალაძე მარტოშვილს, ბიგო მარტოშვილს, ბარბაკაძეს და სიმონ ჩახავას. მისინი რომ არ ყოფილიყვნენ, დიდი უბედურება მოხდებოდა და შეიძლებოდა, რომ ცვეხლს ბევრი სხვა ახლო-მახლო შენობებიც ემსხვერპლა.

ამის გამო, გვწერს კარგესონდენტი, ურიგო არ იქნება, რომ მთავრობამ შიქციოს ყურადღება ამ ზემო-ხსენებულს თავ-განწირულ პირთ მოქმედებას და, შემდეგში სხვების საშაგალითოდ, დააჯილდოვოს ცენიო.

დღეს სწორეთ ერთი კვირა სრულდება, რაც რუსეთიდან და სამღვარეო გარეთიდან ჩვენს ქალაქში ფორტა არ მოსულა.

ბ. ა. იანოშკის პასუხი *)

„დროები“ მე-254 ნომერში დაბეჭდილია ჩემდამო მომართული წერილი, რომელიც არის ხელმოწერილი ასოებით ს. მ. ამ წერილში მდებარე მე დანაშაულობას და იქიდან გამოჰყავს ისეთი უშესაბამისი აზრები, რომ თვით იმ აზრებიდან ცხადათა სიანს ყველასათვის, ვისაც კი შეუძლიან დააკვირდეს წაკითხულს, რომ მე იმაზედ არავითარი პასუხი არც კი უნდა მიმეცო. მაგრამ ეს წერილი, ვარდა იმისა, რომ პირათ მე შემეხება, ცდილობს, რომ ალაგზნოს ქართველი ხალხი წინააღმდეგ პირველდაწყებითი სკოლების წარმატებისა, რომელიც შეადგენს მიუცილებელს საჭიროებას, არამც თუ მარტო სოფლის მდაბალი ხალხისათვის, არამედ თვით თავად-აზნაურთათვისაც. ამისათვის მე ვალდებულად შეგვრაცხე, რათა ვაგარჩიო ეს წერილი მოკლედ და ვთხოვ ყოველს შეიტხველოს, რომელსაც კი ძვირად უღირს პირველდაწყებითი სწავლის გონივრულად წაყვანა, შიქციოს ამ გარჩევას ყურადღება.

იმ წერილის ავტორი პირველად მოგივთხრობს იმ კეთილ-სამიშვილო ხმებს, რომელიც გაუგონია მას ჩემს ბავკასიაში გადმოსვლიდან; ამის შემდეგ კი იწყობს მკველობას ჩემს აქაურს მოქმედებაზედ შემდეგის სიტყვებით:

„და მართლაც, პირველი ნაბიჯები თქვენის მოქმედებისა ჩვენში თითქო გვაიშვებდნენ, რომ რასაც ამბობდნენ თქვენზედ, მართლაც იყო,“

*) გას. „ბავკასის“ 348 ნომერში დაბეჭდილია შექცეული პასუხი ბ. იანოშკისა იმ წერილზე, რომელიც „დროების“ № 254-ში იყო დაბეჭდილი. ვიბეჭდვთ ამ პასუხს, რომელსაც ჩვენი პასუხი უნდა შექცევს ნომერში დაბეჭდულს.

რომ ნამდვილ პედაგოგულად მიხედვით და სხვა არაფერს უკეთესს ჩვენ-და-სამწუხაროდ, ამ უკანასკნელს დროს როგორც სხვა ხმები გვემის და სხვა ნაყოფს ვხედავთ თქვენის მოქმედებისას... მაგალითები ბევრია. მოვიყვანთ მხოლოდ ორს.“

მ. ორი მაგალითი შეადგენს ჩემს შესახებ გამამტყუნებელს მუხლებს, რომლებთაგანაც პირველი გამოთქმულია ავტორისაგან ასე:

„სექტემბერში, მუთაისის გუბერნიის სასოფლო სკოლების მასწავლებელთა კრების დროს, ამ სკოლების დირექტორს აფიციალურა ქალაქის მისწერეთ, რომელსაც ეუბნებოდით იმას, ცვადეთო მასწავლებელთა კრებამ გადაწყვიტოს, რომ რუსილების შესწავლა სასოფლო სკოლებში პირველდაწყებითადავე დაიწყონ მაგირდება.“

შემცა ამ მოყვანილ ფაქტში არცერთი კეთილ მძრახვილი კაცი არავისათვის არაფერს საცენებელ არ დაინახეს, მაგრამ მე მანც ვამტკიცებ, რომ ეს ფაქტი მარტოა თვითონ ავტორისაგან; ამ შემთხვევაში არც საქირო იყო ჩემის მხრით არავითარი აფიციალური ქალაქის, რადგანაც სოფლის სკოლების მასწავლებელთა კრების გადაწყვეტილება წარმოგიდგენს მხოლოდ მათს მოსაზრებას და სხვას არაფერს და არც ექმნება კანონის ძალით, გადაწყვეტილებითი ძალა.

ჩვენ ნამდვილად ვიცით განადგობას ავტორი, რამ აზრი, რომელსაც შორის საოსტატო სემინარიის დირექტორი ბ. სემიონოვი იცავდა ასე უბედურად და უნაყოფოდ მუთაისის მასწავლებელთა კრებაში, რომ სოფლის სკოლებში პირველწელიწადზე უნდა დაიწყონ ქართველბეშებმა რუსული სიტყვების გაზიარება; ჩვენ ვიცით, ვაშობთ, რომ ეს აზრი თქვენი აზრი იყო და არა

ანა! რუტუნებს; მაგრამ იმდენი სწივს კულზე, რომ აკორებინეს.

ჩიჩიორიანს კოუტიე ჩემო მურა: სსს! მურა, მგავს უტბინე! სერი გადაარბენინე! კუდილამ ტყავი ააძვრე და თავზედ გადააბრინე...

სულ ამისგან ამოვარდა საწყალი ჩვენი გორელი! *) ბაგინარიან, ჩემი მურა ამ ჩიჩიორიანს მოეცია, ატლინკა და ატლინკა, რომ ნალევიდამ ცეცხლი სცვიოდა.

„უბა სქანით, რა მხეცია? თუ არა ხართ ყველა ბეცი!“ აქ შეიქნა წკარა-წყური; იკარა სტ. ზახუნოვა კენჭის ყრა, რომ „ჩიჩიორიანს“ ბევრი მომხრე ჰყოლოდა. მს ბატონი გახლავთ ღრმად მოხუცებული, ყრუ, მუნჯი, ჩროთქის“

*) ბავკასის ბოდიშს ვითხოვ, რომ დაეხმოს გვერდზე: „სოფლები“-ს მაგივრად „გორელი“ ვინმარე. ავტ.

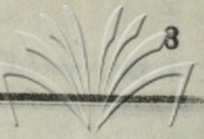
მეტე არა იცი-რა და ცხლა იმისთვისაც აღარ ვარა. წარმოიდგინეთ: ამისთანა ყველად გამოუადგვარ ქალაქისთვის კაცს. ტანენ ძალას და კენჭს აყრევენებენ ხმონობაზე; მაგრამ ბედათ ვერ გაიდა ვერც ეს და ვერც ამის ბატონი ჩიჩიორიანი...

ბაგრ კიდევ ფანჯარასთან წამოშვებდა და აბრტყელებს, ღეჭს სიტყვებს; სთხოვ, რამ მე ოთხი წელიწადი ვიმახურე ქალაქსა და მეყოფაო. მე ამომჩრეველი ვართ შეგნდეთ ახალ წლის გაბრტყელებულ და კეცში გამომცხვარს ბასილას წიაგავს. მხოო-ხოო! მთხი წელიწადი! მთხი წელიწადი! ბუღზე ხელი დაიდგ და სთქვი; ამ ოთხი წლის განმავლობაში ოთხჯერ იყავ? ოთხჯერ ილაპარაკე? ოთხჯერ დახარჯეთ კეთილი სიტყვა ქალაქის სასარგებლო? აი, აი, აი! როგორ ამოუშვიტო, ახალ-წლის ბასილავ, ვე სიტყვები პირიდგან, როგორ? ჰა? აქი შენ ქვიანი კაცის სხელი გაქვს დეარდნილი!

მე! რაღა ბევრი ვაგარძელო. მრდვა კენჭე საქმე; ამ დროს კარი გაიღო და შემოდგრა ერთი პატარა მხეცი; ამას ყველა აცნობს; ტანი მგლისა აქვს, მაგრამ კული კი მუზზე აქვს მოწყვეტილი, ბიწვი გაგლჯილი აქვს მტის გორაობისგან და ტანზე ჩრქეს-კა ჩაუცვამს, ამან მიიტუნსულ-მოიტუნსულა, მი-უნ-მოსუნა; ყველას გაუღიმა, ყველამ გაუღიმა და ჩასკუბდა.

მუთებთან დაყენეს ზემო აღწერილი კუვი და ქინძისთავი, რადგან ერთობ უხეშიანი არიან და ეშმაკობას ვერ გასწვენენო, მაგრამ ყველამ იცით, რომ ხელს მოუტყვრთ თუ არა, კუკი მაშინვე დაიბეჭივებს და ქინძისთავი გიჩხლეტთ.

პირჩის ისე უწინდელი ხმონები ახლ-ხმონებად, ახალი ვაგროა ორი; ამათში, ესე იგი ამ ათ ხმონებში, მოჰყენენ მხოლოდ ორი ძმანი რიგანები: ლ. და ი. ტერ-სტეფანოვები; დანარჩენები ცოცხით მოსაგველები

საკუთრივ ბ. სემიონოვისა. და საქ-
მაოდ ცხადია დაგმობიებით ჩვენ,
რომ ეს აზრი არის დარღვევა და უა-
ყოფა პედაგოგის უპირველეს მოთ-
ხოვნილებებსა“

თუმცა მე პატივსაცემ ბ. სემიონ-
ოვს, როგორც ღირსეულ პედაგოგს,
რომელიც საქმოდ ცნობილია რუ-
სეთშიაც, მაგრამ მე მაინც არ ვე-
თანხმები იმის აზრს, თუ რომ ეს აზ-
რი იმ გვარია, როგორსაც წარმოად-
გენს წერილის ავტორი: მე არ ვე-
თანხმები საკუთრივ სიტყვების შეს-
წავლას, რომელს ეწინააღმდეგება უნდა
იყოს, თუ რომ ამავე დროს სიტყ-
ვებიდან არა შესდგება წინააღმდე-
ბი და შემდეგ პატარ-პატარა სტა-
ტივები.

თუ ჩემი და ბ. სემიონოვის აზრა
რუსული ერის პირველ-დაწყებითი
სწავლის შესახებ ასე განსხვავდებიან
ერთი მეორისაგან, აქ დამ ცხადათა
სწავლას, რომ ცნობა, ვითომც სემიონ-
ოვი იცავდა კრებაში არა თავის
აზრს, არამედ ჩემსას, თუმცა ავტორი
ამის სინამდვილეში გვარწმუნებს,
სწავლიდა და არა მართალია. თუ
რომ ბ. ს. მ. იცნობს სემიონოვს,
მაშ იმან უნდა იცოდეს სიმკვირვე
იმის რწმუნებისა, უნდა იცოდეს, რომ
ის არაოდეს არ დაიცავს იმ აზრს,
რომელსაც არ თანაურბობს. რაც
შეეხება ბ. ს. მ.-ის დარწმუნებას,
რომ ვითომც მან ცხადია დაგმობა,
რომ აზრი წარმოუტყულო სემიონო-
ვისაგან, შეადგენს „დარღვევას“ და
უარყოფას პედაგოგის უპირველეს
მოთხოვნილებებსა,“ მე, რადგანაც
არ წარმოადგენია ცხადი დაგმობა
ბანი, და არცა ვიცნობ მას პედაგო-
გიაში გამოცდილ კაცად, ამისათვის
ძრივ ვეჭვნი ვითომ იმის პედაგო-
გიურს დატყობვითა მინა.

მეორე ჩემს შესახებ გამაბტყუენე-
ბელი მუხლი მდგომარეობს შემდეგ-
ში: ა) „თქვენ, სწორს ავტორი, გა-
მოუცხადეთ დიდი უკმაყოფილება
ახლანდელ ახალ-სენაკის სკოლის მასწავლებლის
მიმართ, რომ სექტემბერში შემო-
სულს ბავშვებს რუსულად არ ასწავ-
ლიო, არამედ ქართულათაო. ბ)
თქვენა სთქვით:— მე შევიწმინდე,
რომ თქვენ, ქართველები, რალა-
სხვა მიზანს მისდევთ და არა პედაგო-
გიასაო! თქვენ წინააღმდეგნი ხართ
რუსული ენისაო. მუთათვის მასწავ-
ლებელთა კრების გადაწყვეტილება
მე არაოდეს არ დაემატოვებო.“
პასუხად ამ მუხლისა მე იმას ვიტყ-
ვი, რომ მთლად ეს მუხლი ნამდვი-
ლი ცილისწამებია. პირველი, რომ
არავითარი უკმაყოფილება მასწავლე-
ბლებსათვის მე არ გამომიცხადებია,
და არცა მაქვს ჩვეულება უკმაყოფი-
ლების გამოცხადებისა, რადგანაც ის
სასარგებლოდ არ მიმაჩნია. ნაკლებ-
წვენიერებს და მათი მოსახლოების საშუა-
ლებას კი ყოველთვის უჩვენებ ხოლ-
მე მსწავლებლებს, როდესაც კი ვათ-
ვარივლებ სკოლებს და, როდესაც
შემინიშნავს ამითი უფრო კეთდება
საქმე, ვიდრე უკმაყოფილების გამოც-
ხადებით. მეორედ ჩემი მოთხოვნილე-
ბა, ვითომ მე ვეუბნებოდე მასწავლე-
ლებს, რომ იმათ სკოლაში ახ-
ლიად შემოსულს ბავშვებს პირველ
წელიწადს ასწავლონ რუსული და
არა ქართული, ანუ განდევნოს სკო-
ლიდან ქართული ენა, არ ვთანხმობ
ჩემს აზრებს, რომელიც გამოაცხადე
მე რუსულისა და ქართულის ერის
სწავლის შესახებ.

ხოლო რასაც მწამებენ, ვითომ
მეთქოს, რომ ქართველები სხვა აზრს
მისდევნენ და არა პედაგოგიურს, ეს
ისეთი სიცრუეა, რომელიც სრულიად
არ არის დასაჯერი. მასაღარო იქნე-
ბოდა ჩემის მხრით, თუ რომ მე მი-
მწერა ქართველობის ანუ სხვა თე-
მისადმი სხვა რაიმე საგანი თვინიერ
პედაგოგისა. შურო უმეტესად საკ-
ვირველი იქნებოდა ისა, თუ მე ამო-
ვიჩვენდი წარმომადგენელად რომე-
ლიმე ხალხოსნობისა მასწავლებლებს

და მათ მიმართავე ისეთი სიტყვე-
ბით, რომლებიც შეეხებოდა მთელს
ხალხოსნობას. მართლმთა შორის მე
ვიცნობ იმისთანა პტივსან პირებს,
რომელნიც სერიოზულად და ბეჯი-
თად ასრულებენ თავიანთ მოვალეო-
ბას, თუმცა იგიინი ქნება ფრიად
მცირედ ჰუპობდენ პედაგოგიურს
მიზანზედ. საილამ უნდა მეფიქრა მე,
რომ იგიინი მისდევნ სხვა საგანს?
მართალია, რომელთაც ნაკლებად
იციან საჭიროება იმ საზოგადოებისა,
სადაცა იგიინი მოქმედობენ, და უნდა
ემსახურონ კიდევ, იგიინი არა იშვი-
თად მისდევენ იმ გზას, რომელზედაც
უნდა გაიარონ და არც მივლტვიან
იმ მიზანს, რომელსაც უნდა მის-
დევდენ. აგრეთვე ხშირად მოხდება
ხოლომე, რომ პედაგოგები ანუ თა-
ვიანთ თავის პედაგოგებად მსახვლები,
რომელთაც ჰგონიათ რომ მისდევენ
პედაგოგიურს აზრს, მისდევენ სრუ-
ლიად სხვა საგანს და არა პედაგო-
გიურს სწორეთ ამ გვარათვე თვი-
თონ ბ. ს. მ., რომელიც საკვირვე-
ლის სითამამით აგროვებს ფაქტებს,
გაუშინჯველად გამოჰყავს მათგან
ცრუ დასკვნანი, თუმცა ფიქრობს,
ანუ ცდილობს მალალის ფრაზებით
დარწმუნოს მკითხველები, რომ ვი-
თომც იგი მისდევს ქართველობისა-
თვის სასარგებლო საქმეს და იცავს
მას სხვა-და-სხვა ბორატ-განზრახვე-
ბისაგან; მაგრამ ნამდვილად კი და
იწვევს სახით ეს ბატონიც მისდევს არა
იმ აზრს, რომელსაც გვიჩვენებს, არა-
მედ იგი მისდევს სრულიად სხვა აზრს
უსარგებლოს თავის სამშობლოსა-
თვის.

ამისათვის, მე რომ მეთქვას კიდევ
რომელიმე პედაგოგისათვის ანუ რამ-
დენისამისათვის ერთად, რომ იმათ
აქვთ რალაქ სხვა აზრი და არა პე-
დაგოგიური, ამის თქმას საწყენად მი-
იღებდა რომელიმე პედაგოგი და არა
მთელი ხალხოსნობა, რომელსაც იგი
ეკუთვნის.

თებდენ ფარნებს მოუმატებდენ,
ხილებს და ბოგოიებს დამართამდენ
და სხვ. და სხვ. ხმოსანობას კი ცდი-
ლობენ, პარტებს აკეთებენ? რათა?
რისთვის? მასაშტერებელია! რაში
აქნეთ მაგ თქვენ უხელო ხმოსანობას?
თქვენისთანა „დღასანი“, რომ არ იყოს
ისა სჯობიან. ბ. სულ. დამბაროვის
ერთი კრინტი არ დაუძრავს, ერთი,
სხლამებზე! ბ. სემიონოვი მთელი თა-
ვის სიციცხლე თვების ყიდვას უნ-
დება; ოთხნი წელიწადი ხმოსანათ იყო
და ოთხჯერ არ გაუვლია; მხოლოდ
იმ დროს, როცა ქალაქისთვის საზი-
ნო საქმე იყო, მოვიდოდა; მაგალ.
როცა მაგის სიძე მ. ტერ-სტეფანო-
ვისთვინ ვალი უნდა ევატივებინათ,
მაშინ მოვიდა კრებაში და მხოლოდ
მაშინ ამოიღო ხმა, ისიც ქალაქის
საზიანოდ. ამისთანა კაცს იჩვენენ
მეორეთ ხმოსანთ!

ამათი მიზანი ის არის, რომ აერ-
ვით ამორჩილნი კამისის წევრებად,
იმ კამისის წევრებად, რომელსაც
უნდა დაეფასებინა ქალაქის შერო-
ბები? არას ვერ იტყვი; თქვენ ბძან-
დებით. წარმოიდგინეთ, რომ ქალაქს
სახლების, შერობების დასაფასებელი
ფული შემოსდას მხოლოდ 2500 მან.
მა ფული ძალიან, ძალიან ცოტაა
შერობების - და - გვართ. ძალაქის
სამმართველომ დანიშნა კომისია,
რომელსაც დაუფასებელი შერობე-
ბი უნდა დაეფასებინა და მაშინ
ქალაქ დაფასებრი ფული 12,000-მდინ
შემოუფიდალა. მითქმის ვინც მდი-
ღრები არიან, იმათი სახლებია და-
უფასებელი; იმათზეა დარჩენილი ფუ-
ლი.

იმდენი შრომა არ მიიღეს შემოთ-
მოყვანილ კომისიის წევრებმა, რომ
სახლები დაეფასებინათ; აქდენი ფული
რო ჰქონდეს იმისთანა ქალაქს, რო-
გორც არის ბორი, მაშინ კარგად
წავიღოდა ამის საქმე: ქუჩებს დააკე-

მანცა-და-მანცა შერის დატყობენ
ერაცხავ ჩემს თქმის დასაბამსა
სიტყვები: „თქვენ, ქართველები, მის-
დევთ სხვა მიზანს და არა პედაგო-
გიურს“. არც ერთი მასწავლებლისა-
თვის და არც ერთის სკოლაში მე არა-
სოდეს არ მითქვამს. ამასთან ისიც
უნდა ვსთქვა, რომ ახალ-სენაკის მას-
წავლებელმაც დაბეჭდა იმავე გაზეთ
„დროებაში“ გასამართლებელი პასუხი,
შესახებ ჩემის მოქმედებისა და სიტყ-
ვებისა იმავე სკოლაში.

მსრედ, ბ. ს. მ. სრულიად უსა-
ფუძვლოდ მწამებს მე ცილის წამი,
რომ: 1) მე მივწერე ოფიციალური
ქალაქის მუთათვის პირველ-დაწყები-
თი სკოლების დირექტორს მაზიედ,
რომ იმან მოახერხოს როგორმე, რომ
იმავე გუბერნიის სკოლების მასწავ-
ლებელთა კრებამ დაადგინოს განაჩენ-
ნი, რათა სწავლება რუსულის ერისა
სკოლებში დაიწყობოდეს პირველსავე
წლიდან, — 2) რომ მე ჩავაგონე ესევე
აზრი დირექტორს სემიონოვისა, — 3)
რომ მე გაუჯავრდი სენაკის მასწავ-
ლებელს მაზიედ, რომ იგი ასწავლის
ყმაწვილებს ქართულად და არა რუ-
სულად და 4) რომ მე წინაშე იმავე
მასწავლებლისა შევურაცხე-გყავ მთე-
ლი ქართველობა მით, რომ ვსთქვი,
ვითომც ქართველობას აქვთ სხვა მი-
ზანი და არა პედაგოგიური.

შემდეგ ამისთანა უსაფუძვლო შეს-
მენისა ბ. ს. მ. მამმართავს მე ამის-
თანა ახიოებულის სიტყვებით:

„და თქვენ გნებავთ ახლა, რომ
სოფლის სკოლების საშუალოებით,
უეცრად მოსპოთ ხალხის ენა და
უცხო ენაზე აველაპარაკოთ? და
თქვენ გნებავთ, რომ ერთის ცეალის-
დანამხამებაში ხალხმა დაივიწყოს ის,
რაც ორი ათასის წლის განმავლო-
ბაში სიხლის-ღვრითა და ტანჯვა-
წველებით შეუძენია და ძვირფას საუნ-
ჯეთ გარდმოუცია თავის მთამამე-
ლობისათვის? და თქვენ გნებავთ, რომ
ჩვენონ თითონ; თავიანთი საქმე, თუ
შესახები იქნება რამე, გააკეთონ;
უგვანი თავი აიჩიონ. პი ამის მაგა-
ლითი: შარშან ბ. რამანოვს უნდოდა
დანგრეული ხიდი ეგდო ხეღში, დაე-
კერებინა ისე რალა, საყველ-პუროთ,
და ფულები აეცინცქლა; წრეულ
კიდევ ხმოსნად გავიდა თავის თანა-
მოაზრებებით და ეხლა აქვს დრო ჩათ-
რევისა.
რას უნდა მოელოდეს კარგს ქა-
ლაქი ამისთანა ხალხისაგან? მრთი
წყლისკენ იწევის, მეორე წაღმა, მესა-
მე უკულმა.
ამ მეორე ხარისხის არჩევანზე პრო-
ტესტი შეიტანეს, რომ უკანონო
იყოვეო.
1881 წ. ქ. გორი.“

არიან. როცა კენჭი მიდიოდა ახალ-
გაზდა, გამოსადეგ კაცზე, მაშინ წა-
ძახებდენ ყუთთან მდგომები: „შევი-
მაგ. რათ გაამავეთ ბბ. მუთონოვი,
ბულიშჩიკოვი, შეპჭა, ბაუსმანი,
ზუბალოვი, ლავროვი, ლოლაძე?
როცა ამ უკანასკნელზე მიდიოდა კენ-
ჭი, ბ. რომანოვმა წაძახა ბ. სემიონ-
ოვის: „შევი, შევი!“ რათ არ იჩი-
ჩიეთ ეს შემოთ მოხსენებულები პირ-
ები? იმ-ტომ რომ საქმის გაკეთება
შეუძლიანთ, არა? ღიბ. იმ-ტომ. მო-
რელებს კაცები არ უნდათ; უხმო
ასოებს დამწყობებენ სკამებზე და
რასაც ჩასძახებენ, იმას ამოიყვირე-
ნიბენ.

ღიბ, ხმოსნებათ დარჩენ ისევ
უწინდელი. მრთი ეს მითხარით:
რისთვის იკლავდით თავებს, ბბ. ს.
დამბაროვი, მ. სემიონოვი, მ. ღონდა-
როვი და სხვ.? რათ გინდათ, რას გა-
კეთებთ? თქვენ დამბაროვი, სემიონოვი,
ღონდაროვი და სხვ., თქვენ არ იყა-

ქართული

ამ გვარ ხალხმა, ერთის სიტყვით, მიატაროს თავის გვარ-ტომობა...“

მიეთონ შთახველს მივანდობ განსაჯოს, როგორის ლოლიკით ეთანხმებინ ეს სიტყვიბი ჩემს გამამტყუნებელს სუბლეტს; ნუღარაფერს ვიტყვით მახედ, რომ თვით ეს მუხლები, როგორც წე თიაც იყო ნათქვამი, სრულიად უსაფუძვლონი არიან.

(დასასრული შემდეგ №-ში.)

განცხადებანი

გვიანს, 18 იანვარს 1881 წ. თფილისის საზაფხულო თეატრში ქართულ დრამატიულ სცენის მაყვარეთაგან წარმოდგენილი იქნება დღიური წარმოდგენა

სასარგებლოდ ავტორისა დანგრეული მჯახი

გადამ. ივ. გერგელისხანს. დივერტისმენტში მონაწილეობას მიიღებენ: გ. ყიფიანი, ოსტრეტი და სცენის-მოსიყვარულე გ. მესხაყვი.

წარმოდგენა დაწყება შუადღეზე, 12 საათზე.

3-1

ისყიდება ყოველ-გვარი თუზისა და საილეხის ნივთები ზადასაღწობად — წმ. ბიორგის ეკლესიათნ, მდივანის სახლში, კახურ ლენის სარდაფში.

(25-1)

ბაჟსია

საკვებაჲ ხორაგეულებათა, რომელნიც იყიდებან თფილისის ბაჟსიში, დექტებში და დატარებთ ერთის თვისგან-მაგღამაში, 1 იანვარადა 1 თებერვლამდის.

ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის:

- პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5 კ.
- მეორის " — 1 გირ. 4
- მამე ფქვილიდამ თორნეში გამო-მცხვარი:
- პირველის ხარისხის — 1 გირ. 6 კ.
- მეორის " — 1 გირ. 4 1/2
- ჭკარი-მამს პური:
- პირველის ხარის. ლავაში 1 გირ. 7
- მეორის " " 1 გირ. 5 1/2
- მესამის " " 1 გირ. 5

- ძროხის ხორცი:
- პირველის ხარისხის — 1 გირ. 10 კ.
- მეორის " — 1 გირ. 8
- სუკი — 1 გირ. 16
- ცხვრის ხორცი 1 გირ. 11
- ლორის ხორცი — 1 გირ. 12
- ლორის ხორცი — 1 გირ. 11 კ.

მა ტაქცია არ შეეხება სოფლის მწარმოებლებს, რომელთაც მიწილის ბაზრებში და მადნებზე მოაქვს ხორაგი გასაყიდლად.

ხოციერთ ხელის დამწერთა გან «ლორებისა» და «ლორის» წლიურ ფასად 14 მანეთის მაგიერად 13 მან. მოკვდის და ნახევარ წლის ფასად 7 მან. მაგიერად 7 მან.

ამის გამო საჭიროდ ვრაცნთ გამოვაცხადოთ, რომ ვინც დანაკლისს ერთს მან. არ გამოგზავნის იმათ გაცეთა 1 დეკემბერს მოეწმობა.

ძირაშვება სახლი

თ. ივ. მარბელიანისა, ბაღის პირდაპირ, მტკვრის ნაპირა, სულ 15 ...თახია, თავის სარდაფებით, ორი სა-რაით და ყველა მოწყობილობით. დაწერილებით პირობის შეტყობა შეიძლება აქვე. (3-3)

მიუხედავად იმისა, რომ ბაჟი მთი-მეტა, სესხადი გაიყიდება სხვ იმ ფასად, როგორც წინთ იყო: ვინგონსი 1 მ. 5 კ. და 1 მ. 10 კ.; სუჟეოუსო მინისი 1 მ. 20 კ. და 1 მ. 40 კ.; შუქსიური ვინსი 1 მ. 60 კ. და 1 მ. 80 კ. ძრადე ვარგი ხაი 2 მ. ვინგონსი უქალღოთ.

ინგლისური რეჟელვარები 4 მ.—40 მანეთამდის და თოფები 20—200 მანეთამდის. ინგლისის მალაზიაში.

საკეტრო ბარსის უნაგრების გასაყიდლათ, ჯონსის კლიტებისა, მოკო-დადისა და კესტრანტისა კაკო ჭრის, რომელთაც დაიმსახურეს ზარდისა მოყო-ლიო გამოყენებულ დაქირას მქსადი. გირვანქა არამატეული ხასა დამაზი ხასივით 1 მ. 65 კ. და სულ სუჟეოუსო 2 მ. 30 კ. ვაჭრები მოიგებენ, თუ იყიდათ ბლაშით ინგლისის მალაზიაში. მთელი ვინსიუმი 15 მ. ხეკუების ვინს-ტეტები 60 კ. ერთი გირვანქა. 100-5

ლონდონის მალაზია გამოტყუალი ბახის ქვემ დაანსეულებს სამადელი ხასის გასაყიდლათ ვინგული მოკრევიდისა და სუჟეოუსო ინგლისური საქსხლისა: მაგალითურ: თოფებისა, რეჟელვარებისა, კლიტებისა, ჯუნგლებისა, კარვანტებისა, დანებისა, ვიკუნებისა, ხასიკებისა, შოკოლადისა, კაკოსის, დუხებისა, სპონისა, შხო კებისა, ცხვირ-სახოცისა, ქა-ღადისა, გარანდაშეხისა, კამპისა, უნ-გრებისა, სუკისისა (გემშიელი გლეხე-ვისი წესისა) და სხვ. საკეტრო მ-კინტო მის მოსახურავებს გასაყიდლად განდეტების და ბატკუნას და კამპ. მუ-რასისა, აგრეთვე ხეკუებისა და წინდე-ებისა ნოტისგამადამ. სამადელი ქაჯანს სივანური. (100-5)

ინგლისის მალაზიაში ისყიდება რეჟელვარები, რომელითაც შეიძლე-ბა ოცი ავაზაკის ერთად მოკლა, ფა-სა 1 მან. 50 კაპ. შეეკო ინგლისის იარაღები ისყიდება აქ 30 პროცენტ ნაკლებ ვირემც სხვაგან. (20-8)

ლონდონის მალაზია ერენის მოედანზე № 2, კომერ-ციულ ბანკის ქვეშ, დაარსებულია წმინდა მახტის და ჩინეთის პირველი კაწევის ჩაის ვაყიდველად და საუ-კეთესო ინგლისის საქონლეთა, მა-

გალითად: თოფების, რეჟელვარების-სა, ბოკლომთა, ტაბაკების (ფოლოსი) კრავატების, დანა-ჩანგლების, სი-ე-კაქების, შოკოლადს, კაკოს, გემბრე-ლი სუკრის ერბო, სასუწუნების, საპონის, ცხვირ-სახოცების, შხოთკი წინდების, ჩულკების, კარანდაშების, რინის კალმების და სხვ... (100-17)

ინგლისის მალაზიაში

თხის ანბანი

განცხადება

ამგვრებს თმის და ბარბადლე ფერს ამღეეს, ფასა ერთი შუშისა 2 მან., გაგზავნით 2 მანეთი და 28 კაპ.

აქვე ისყიდება ქინის ზომადა თმების გასამაგრებლად. ფასა 1 მან. სხოტკებო თავის ტვივლის მოსახურავლად, ტვა-ლეტის საშანი, დუხები და სხვ. (150-29)

ინგლისის მალა-ზია

Maison de confiance

შეადარეო ხევის ხაი	1 მ. 10 კ.	მოხვივის ხაი	1 მ. 40 კ.
— — —	1-20	— — —	1-60
— — —	1-40	— — —	1-80
— — —	1-60	— — —	2- "
— — —	1-80	— — —	2-50
საუკეთესო	2- "	— — —	3- "

იქვე ისყიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რეჟელვარები, კრაოტები, ტურტელი, ჩაიდნები, გასაღებები, დანები, კოვზები, ტაშტები, კალმები, ქალაღი, შოკოლადი, კაკო, კანფეტები, მურამები, მაგნეზია, უნაგირი-ბი, კლიონკა, წინდები—კაცი: და ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტომინ კალენკორი—სულ ყველაფერი 25. დამ 50 პროცენტით უფრო იათად, ვიდრე სხვა რომელსამე მალაზიაში,

პინც ქალაქს გაყიდება: ნივთები ღამ 1000 მანეთამდინ საქონელს გან მოიწერს, გასაგზავნის ხარაფერს სხლან. (100-78)

კატეგორიანი შრომისაში თმებისაოვის 1 მ. 50-დამ და ცხვენ-ბისათვის 1 მ. 75-დამ; ვეკალები სასურავებით 2 მანეთიდან; სარმევე 30 კაპ.; რუშკები 5 კ.-დამ; ფილტრე-ბი (წეოს დანაწმენდი) 3 მ.-დამ და გვადრება 1 მან.-დამ; თფუშები 2 მ.-დამ ინიდუფ; შოკოლადის განდეტები 20 კ.-დამ თითო ეკუთი და სხვ. ინგლი-სურს მალაზიაში. (100-78)

შეათხავით

რადგან ინგლისის მალაზია სასმელეუ-ლით ვაჭრობას თავს ანებებს, ამის გამო ახლა ისყიდება: პირველის სო-რტის 3 წლის ხერესი და პორტვეინი ბოთლი 1 მან. და 50 კაპ., ძალიან კარგი 1 მან. და 20 კაპ., საუკეთესო კონიაკი—2 მან. იქვე ისყიდება 5,000 ფანდოსი და გასაღებები 8 კაპ., ინგ-ლისის რეჟელვარი 4 მანეთიდან 3 მანეთამდინ, საუკეთესო ტარიელკები 2 მან. ლუქინი, პალტო და მთელი უანიასოხი 15 მან. და სხვ. 20-18

შეენიშნება რადგან მთელს ქვეყანაში გამომხნედი და მადეული წამალი. თმის გასამაგრებელი მაკ - ქასტერი

ერთთა ბეგრა ისყიდება, ამის გამო ინგლისის მალაზიაში ეს წამალი კხლად 2 მანეთად ღირს. (100-93)

მიღებულთა ჩაი, პირველი მოსაყ-ლისა, რეჟელვარები, საჩაეები, კამ-ფეტები, მურაბები და სხვ. და სხვ. 25 პროცენტით ნაკლებ ისყიდება მი-ნამ სადმე სხვაგან — ინგლისურ მ-ალაზიაში არწრუნის გაღერეთა. 12-11

ქართული

„ივანენიკოლაის და შვილების“

მოღის მალაზიაში

ისყიდება ყველაფერი რაც გინდა სულა და გულა:

მანდლოსნების ტანიამოსი, ოქროულობა, დიდ-ძლი და ჩინე-ბული მუშეულობა, მშენიერი საცალა კაცისა და ქალების გასაოცარ ააფად. წარმოიდგინეთ: პირიქი საგანგებოდ შეკერილი უპირველესი ხარისხის პერანგები თითო 3 მან. 75 კ. იყიდება! შარდა ამისა სა-ზღვარ-გარეთის ჩინებული ჩექმები, რომელთაც სიმბამსამ ამის ნა-გვიღისა და სილაგლე ნამსოვისა; ძალიან ბევრი სათამაშოები ბე-შებისათვის და სხვ. და სხვ.

ერთის სიტყვით, ვისაც რა გჩებთ, შებძანდით „ივანე ნიკო-ლაის და შვილების“ მოღის მალაზიაში და იქ იპოვით ყველაფერს ძალიან ხელ-მისაცემ ფასად, ასე რომ შემდეგში მუდამ მადლობელი იქნებით ამ მალაზიისა. (10-6)